

Arrest

nr. 165 957 van 15 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016 waarbij de beschikking van 25 februari 2016 wordt ingetrokken.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.A., verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en bent op 30/05/1975 te Bagdad geboren. U was er woonachtig in de Al Shaabi wijk die hoofdzakelijk door shia mensen wordt bevolkt terwijl u tot de sunni minderheid behoort. Eind april, begin mei 2015 kreeg u nieuwe burens waarvan het hoofd van de familie een leider was binnen de al haq al Shaabi militie. Vanaf toen maakten hij en zijn vrienden veel

lawaai met hun radio en testten zij bijna dagelijks hun wapens op straat. Omwille van de fragiele gezondheid van uw moeder vroeg u hem of hij ermee kon ophouden gezien dit niet goed voor uw moeder was. U kreeg beledigingen naar uw hoofd en men stelde dat u een soenniet bent en terug naar binnen moest wilde u niet begraven worden. Zijn vader gaf wel aan dat hij ermee zou praten, maar de overlast bleef duren. Gezien de moeilijke omstandigheden vroeg u raad bij collega's die stelden dat u de 'hot line' kon bellen. Zij pakten namelijk terroristen op. Op 6 juni belde u anoniem naar de 'hot line' met de mededeling dat uw buurman wapens had. Op 10/06/2015 werd uw buurman opgepakt en 's avonds riep zijn familie dat zij wisten dat u gebeld heeft. Toen u de dag hierop naar uw werk ging, zag u een dreigbrief van de stam van uw buurman waarop stond dat zij u zouden vermoorden. U ging niettemin naar uw werk met de bedoeling 's avonds na te denken over wat u zou doen. Echter werd u overdag gebeld door uw moeder die stelde dat uw buurman was vrijgelaten en dat ze naar uw huis waren gekomen. Ze zeiden dat ze u zouden vermoorden en dat uw moeder ook het huis moest verlaten. Ze vuurden hierbij kogels af boven uw huis. U dook onder bij uw grootvader terwijl uw moeder naar uw oudste broer verhuisde. Echter kwam men u ook op uw werk opzoeken waardoor u besloot Irak te verlaten. U hoorde tevens ook dat zij een doodsbedreiging op uw voordeur hadden geschreven. Op 20/06/2015 verliet u per vliegtuig Irak en reisde naar Turkije. Van daaruit reisde u via Griekenland verder naar België waar u op 21/07/2015 aankwam. De dag nadien vroeg u er asiel aan. Op 25/07/2015 keerde uw moeder terug naar uw huis waar ze werd beledigd. Omwille van de druk kreeg zij een hartaanval waaraan zij in het ziekenhuis stierf. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten voor: tewerkstellingsbewijzen, opleidings-en schoolattesten, uw rijbewijs, de badge van EDCBM, foto's van uzelf in uw bureau, de identiteitsbewijzen van u en uw familieleden, de overlijdensakte van uw moeder, uw nationaliteitsbewijs, verzendingsbewijzen, een dreigbrief en een foto met de doodsbedreiging op uw voordeur.

B. Motivering

U gaf aan een vrees voor vervolging te koesteren omdat u een klacht had ingediend tegen uw buurman die tot een shia militie hoort. Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vervolgingsvrees ongelooftwaardig maken.

Ten eerste werden er meerdere tegenstrijdigheden vastgesteld die aan de kern van uw relaas raken hetgeen reeds nefast is voor uw geloofwaardigheid.

Zo verklaarde u dat u toen u op 11/06/2015 's morgens naar uw werk ging u een dreigbrief aan uw voordeur zag waarin stond dat men u zou vermoorden (CGVS p.6, 15). Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat uw buurman toen nog niet was vrijgelaten en u pas later die dag van uw moeder hoorde dat hij was vrijgelaten (CGVS p.15, 18). In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS verklaarde u echter dat hij (doelend op uw buurman) onmiddellijk na zijn vrijlating een dreigbericht aan uw deur en een dreigbrief heeft achtergelaten. U was op dat moment op uw werk en uw moeder stelde u van deze berichten telefonisch op de hoogte (DVZ vragenlijst 3.5). Geconfronteerd met uw verklaring dat de dreigbrief pas na zijn vrijlating werd achtergelaten, bleef u erbij dat de dreigbrief voor de deur werd achtergelaten en dat hij pas nadien werd vrijgelaten (CGVS p.17).

Gezien uit uw verklaringen in de vragenlijst duidelijk blijkt dat hij onmiddellijk na de vrijlating de dreigbrief moet hebben achtergelaten, kan u geen afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid geven. Betreffende het bericht dat op uw voordeur werd geschreven was u overigens ook incoherent. U verklaarde immers tijdens het CGVS-asielgehoor dat het dreigbericht na het vertrek van uw moeder op de voordeur werd geschreven en dat het gezien werd door een vriend van uw broer (CGVS p.18). In de vragenlijst gaf u echter aan dat dit was toen uw moeder nog thuis was en dat zij u telefonisch hiervan op de hoogte bracht en zij pas hierna bij uw broer onderdook (DVZ vragenlijst 3.5).

Voorts legde u incoherente verklaringen af over het aantal keer dat u uw buurman over de overlast (luide muziek en het testen van wapens) aansprak alvorens hem aan te geven bij de autoriteiten. Tijdens het CGVS-asielgehoor gaf u aan dat u hem op 1/06/2015 aansprak over de overlast hetgeen in ruzie en beledigingen eindigde. Dit was toen de eerste en laatste keer dat u hem (überhaupt) had gesproken (CGVS p10,17). In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS verklaarde u echter dat u Ali (doelend op de buurman die overlast bezorgde) verschillende malen had aangesproken en verzocht had dit niet langer te doen hetgeen tevergeefs was (DVZ verklaringen 3.5). Geconfronteerd met uw verklaring in de vragenlijst dat u hem meermaals had aangesproken over de overlast, stelde u simpelweg dat u dit niet had gezegd en hem maar 1 keer had aangesproken

(CGVS p.17). Gezien uit de vragenlijst duidelijk blijkt dat u hem meermaals had aangesproken, u zich middels uw handtekening akkoord verklaarde met de genoteerde verklaringen en u aan het begin van het CGVS –asielgehoor aangaf dat het interview op DVZ uiteindelijk probleemloos was verlopen nadat uw verklaringen u werden voorgelezen, kan dergelijke ‘uitleg’ niet aanvaard worden (CGVS p.1).

Dat u op meerdere essentiële zaken tegenstrijdig bent in een overigens weinig complex relaas ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts legde u weinig logische en bovendien vage en weinig doorleefde verklaringen af die de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid verder bevestigen.

U verklaarde dat de militie al hashd al shaabi de hele wijk (en regio) controleerde en dat de overheid volledig machteloos tegen hen staat. U gaf verder aan dat zij samen met de overheid vechten en zelfs een loon van hen krijgen. U stelde voorts dat zij straffeloos kunnen moorden en gijzelen omdat men toch niets tegen hen onderneemt (CGVS p.7-8). U gaf tenslotte ook aan dat sunni personen weinig kunnen uitrichten tegen de shia meerderheid omdat zij machtiger zijn (CGVS p.18-19). Dergelijke verklaringen wijzen dan ook duidelijk op de zeer machtige positie van de milities in Bagdad en de quasi straffeloosheid waarin zij opereren. U gaf verder aan dat uw buurman een leiderspositie had binnen de machtige al hashd al shaabi militie waarvan u stelde dat de autoriteiten er machteloos tegenover stonden en dat zij samen met de autoriteiten streden (CGVS p.11). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat uw buurman reeds een maand lang zijn wapens publiekelijk testte (door in de lucht te schieten) waardoor moeilijk kan worden aangenomen dat hij enige vrees had om te worden opgepakt voor wapenbezit (CGVS p.9-10). Niettemin gaf u aan dat u door middel van de ‘hotline’ uw buurman aanklaagde voor wapenbezit en dat u hiermee verwachtte dat hij lange tijd naar de gevangenis zou moeten (CGVS p.13, 15-16). Gevraagd waarom u vertrouwen had in uw klacht, stelde u dat u een hotline belde omdat zij effectief tegen wapenbezit optreden in het kader van anti-terrorismebestrijding (CGVS p.13-14, 16). Echter kan moeilijk worden aangenomen dat u verwachtte met een simpele telefoon een leider van een militie voor lange tijd te laten opsluiten voor wapenbezit gezien deze militieleden publiekelijk hun wapens dragen, gezien uw buurman als leidersfiguur binnen de al hashd al shaabi publiekelijk zijn wapens testte en gezien zij door de overheid gesteund worden. Bijgevolg kan redelijkerwijs verondersteld worden dat het loutere bezit van vuurwapens door (vooraanstaande) militieleden op zich niet als terroristendaad door de autoriteiten zal worden gezien. Het beeld dat u schetste en het verwachtingspatroon dat u beweerde te hebben inzake het optreden van de overheid tegen dergelijk figuur komt dan ook volstrekt onlogisch over en komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede.

Voorts bleek tijdens het gehoor dat u amper of niet wist onder wie of welke instantie deze ‘hotline’ viel. U stelde immers vaagweg dat dit onder het ministerie binnenlandse zaken viel en zij optreden tegen terroristen. Enige verder concretisering kon u hierover niet geven. Immers gevraagd of het deel uitmaakte van de politie (waar u totaal geen vertrouwen in had) stelde u in eerste instantie van niet waarna bleek dat u het eigenlijk niet weet (CGVS p.13-14). Redelijkerwijs zou verwacht worden dat u meer concrete informatie over deze hotline zou kunnen geven gezien het klaarblijkelijke vertrouwen u hierin had. Overigens kan hierbij nog worden opgemerkt dat het bevreemdend overkomt dat u in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst consequent aangaf dat u klacht bij de politie had ingediend zonder enige vermelding van deze zogenaamde ‘hotline’ terwijl u tijdens het CGVS-asielgehoor dan weer stelde dat u bij de politie geen klacht zou indienen omdat u er volstrekt geen vertrouwen had en bleef benadrukken dat u de hotline belde (DVZ vragenlijst 3.5, CGVS p.9).

Naast het weinig logische, incoherente en bovendien vage karakter van uw verklaringen dient tenslotte te worden vastgesteld dat deze ook weinig doorleefd overkomen. Zo schetst u een beeld van milities die almachtig zijn en waartegen de overheid machteloos staat en die toen u de overlast ging aanklagen stelden dat u naar huis moest gaan indien u wilde dat zij u niet zouden begraven. U gaf eveneens aan dat de burens, die logischerwijs ook last van de overlast moesten hebben, niet klaagden uit respect voor de strijd die zij voerden en uit angst voor problemen met hen (CGVS p. 7-8, 10-11). In dergelijke omstandigheden (sfeer van almacht van milities en de angst en het respect die voor hen heerst) zou redelijkerwijs verwacht worden dat u op ernstige wijze over de mogelijke opties nagedacht zou hebben alvorens een klacht in te dienen waarvan u moest geweten hebben dat dit grote risico's inhield – er was immers al de agressieve reactie en bedreiging van uw buurman en van zijn vrienden van de militie toen u vriendelijk vroeg wat stiller te zijn voor de gezondheid van uw moeder (CGVS p.9-10). Echter gevraagd of u minstens heeft nagedacht over andere (meer veilige) opties stelde u dit niet gedaan te hebben. Evenmin zou u (behalve aan collega's) raad aan iemand, bijvoorbeeld familie-of stamleden,

hebben gevraagd over wat te doen (CGVS p.12-13, 18). Gezien u vele familieleden in Bagdad heeft wonen en ook uw broer apart woonde (uw moeder verbleef erbij nadat zij het huis moest ontvluchten) werd geopperd of u zelfs niet overwogen heeft uw moeder een tijdlang bij familieleden onder te brengen. U stelde echter vaagweg dat dit geen optie was omdat zij zich thuis voelde in jullie huis en u niet wist hoelang de buurman er zou blijven (CGVS p.3-4, 18, 13). Echter komt dergelijke gedrag weinig doorleefd over gezien men in de door u geschetste omstandigheden redelijkerwijs zou verwachten dat u minstens ernstig over andere opties zou hebben nagedacht (zoals bijvoorbeeld het tijdelijk onderbrengen van uw moeder bij familieleden in Bagdad in afwachting voor een meer structurele oplossing) en dat u dit grondig met bijvoorbeeld familie-of stamleden zou hebben besproken alvorens u een leider van een zeer machtige militie bij de autoriteiten aangeeft. Dit blijkt echter niet uit verklaringen. Het feit dat u anoniem klacht zou hebben ingediend doet hier niets van af gezien u redelijkerwijs moet beseft hebben dat men al gauw u zou gaan verdenken daar u kort voordien een serieuze woordenwisseling met uw buur had gehad. Dergelijke vage en weinig doorleefde verklaringen over een zeer precare periode in uw leven komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook niet ten goede.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad,

dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De tewerkstellingsbewijzen, uw nationaliteitsbewijs, de opleidings- en schoolattesten, uw rijbewijs, de badge van EDCBM, de foto's van u in uw bureau en de identiteitsbewijzen van u en uw familieleden bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven die los staan van uw professionele activiteiten.

De overlijdensakte van uw moeder indiceert dat zij inderdaad na uw vertrek is overleden. Echter stelt het attest enkel aan dat zij door ziekte en hartfalen is overleden zonder ook maar enige indicatie dat dit het gevolg zou zijn van de door u beschreven vervolgingsfeiten (CGVS p.5-6).

De dreigbrief en de foto van de tekst op uw deur kunnen niet als bewijskrachtig worden aangezien omdat dergelijke documenten en foto's door gelijk wie kunnen worden opgemaakt en bijgevolg enkel een zeer beperkte meerwaarde kunnen geven aan een geloofwaardig relaas maar op geen enkele wijze de ongeloofwaardigheid van een relaas kunnen ombuigen.

De verzendingsbewijzen tonen enkel aan dat u post vanuit Irak kreeg hetgeen nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Inzake het gehoorverslag van het CGVS waarbij verzoeker gehoord werd op 16 december 2015 en dat aan de grondslag ligt van de bestreden beslissing, stelt verzoeker in wat zich aandient als het eerste middel:

"B.1.1. Het gehoorverslag is onduidelijk/onbetrouwbaar wegens formeel/stilistische gebreken en vertaalfouten

Het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur verplicht de overheid ertoe zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen.

In casu werd het gehoorverslag niet deugdelijk en zorgvuldig opgesteld, waardoor de werkelijke feiten die aan de grondslag van de beslissing liggen, niet correct in het dossier weergegeven werden. Gezien de feitelijke aspecten, en de feitelijke grondslag niet correct weergegeven zijn in het dossier, kon de Commissaris-generaal onmogelijk met kennis van zaken tot zijn beslissing komen.

De bestreden beslissing werd genomen op basis van de ingevulde vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoor dd. 16/12/2015, waarvan het verslag, dd. 28 december 2015 aan verzoeker ter kennis gegeven, de neerslag is. De facto baseerde de Commissaris-generaal zich onder meer op het gehoorverslag bij het nemen van de bestreden beslissing.

Derhalve moet het gehoorverslag inhoudelijk een correcte, waarheidsgetrouwe weerslag van het gehoor zijn, en op formeel vlak zorgvuldig opgesteld zijn in die mate dat, bij raadpleging ervan, de lezer het gesprek exact kan reconstrueren; quod non in casu.

*Ten eerste is het verslag minstens op **formeel/stilistisch vlak** niet zorgvuldig opgesteld. Op het eerste zicht hoeft dit niet problematisch te zijn of automatisch te leiden tot een gebrekkig dossier, echter in casu tast dit de goede leesbaarheid en werkbaarheid van het dossier aan, in die zin dat de stilistische gebreken verhinderen dat het feitenrelaas van verzoeker voldoende zeker gereconstrueerd kan worden en bijgevolg onvoldoende tot basis kan dienen voor het maken van een danig belangrijke beslissing. Er wordt immers geen gebruik gemaakt van degelijke interpunctie, noch van grammaticaal correcte volzinnen. Het is niet steeds duidelijk wat of wie precies het onderwerp van de zin is, hetgeen nochtans essentieel is in een gesprek dat in eerste plaats handelt over het vertellen van een relaas, waarbij veel verschillende personages en belangrijke details aan bod komen. Indien niet duidelijk is in het*

gehoorverslag, naar wie of wat concreet verwezen werd tijdens het gesprek, kan onmogelijk een correcte reconstructie gebeuren van het relaas op basis van dit verslag.

Ter illustratie:

“U krijgt telefoon van moeder en dan

Ze moesten vertrekken en dan gezegd **ik** ga gewoon handtas nemen daar medicijnen in en heeft altijd in haar handtas identiteitsdocumenten en dan bij mijn broer en gebeld, kom niet meer naar huis en **hij** zei tegen mij, waar ik je zoon zie zal ik hem vermoorden, ze zei tegen mij kom niet naar wijk en ga naar opa en dan verlof voor 3 dagen aangevraagd en naar opa, dag nadien gingen **ze** naar dienst waar ik werk met militaire kleren op 12/06, ze gingen naar onthaal want ik ken iemand die ahmed noemt ze vroegen achter mijn naam, werkte hij hier en antwoord van onthaal werkt hij hier hebt u iets nodig van hem, het was vrijdag en normaal werken wij niet, **hij** belde me, hij zei tegen mij die persoon van onthaal er zijn mensen gekomen die achter jou vroegen en droegen militie (sic) kledij met vlekken, voor mij naar huis kon ik niet meer en ook niet meer naar werk en bleef bij opa en kon nadien niet meer naar werk en ook niet naar moeder, het bijna gevangenis voor mij, ik had schrik om naar buiten te gaan dat ze mij achtervolgen en dan mannen dagelijks werken en ik bij vrouwen ik stikte voelde me slecht was, ik zei ik kan niet blijven ik leef zoals in gevangenis ik kan niet zo blijven leven, **ze** zeiden tegen mij vertrek uit irak” (pg. 16 gehoorverslag)

Wie wordt bedoeld met “ze”, “ik”, “hij”, “ze”, “hij”, etc.? Dit is niet duidelijk.

“Op dvz na zijn vrijlating dreigbrief maar als ik goed herinner moet het ervoor zijn

Smorgens (sic) zijn stam brief voor deur gelegd en nadien vrijlaten, smorgens (sic) brief gevonden, ik ging naar mijn werk en toen ik daar was **vrij** en kwam naar ons huis en begonnen mij te zoek (sic) hij en zijn stam” (pg. 17 gehoorverslag)

“Is uw moeder nog terug geweest naar huis sinds 11^{de}

Neen, maar 25/07 teruggekeerd, ze zei ik ben vrouw ze zullen toch niets doen, ze was tot de deur geraakt en **haar gezien** en dan vrouwen **van hen** gingen naar buiten en begonnen te slaan en op de grond en ziek, zoals u weet suikerziekte en hart zwak en **zeiden** zwakke vrouw en **buren gezien** en namen haar mee naar ziekenhuis (sic) direct, broer gebeld en moeder in ziekenhuis ofwel halen of niet en **gingen** naar ziekenhuis direct maar al dood” (pg. 18 verhoorverslag)

Wie hebben “haar gezien” en welke vrouwen gingen naar buiten?

In bovenstaande geciteerde delen van het verslag, slechts een selectie, is telkens onduidelijk naar wie verwezen wordt of wie bedoeld wordt. Bovendien is het evenmin duidelijk wat er precies gaande is in het relaas van verzoeker. Losse woorden werden lukraak neergeschreven, zonder enige structuur aan te brengen in de zinnen, waardoor het bijzonder moeilijk is om bij lezing van het verslag te kunnen reconstrueren wat de verzoeker wilde vertellen of bedoelde.

Het behoeft geen betoog dat dergelijke gebrekkige schriftelijke weergave van een mondeling gevoerd gesprek, bovendien de enige schriftelijke weergave en dus uiterst belangrijke informatiebron, geen voldoende grondslag kan vormen om een beslissing tot al dan niet toekenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus op te steunen.”

2.2.1. De Raad stelt vast dat, naast de door verzoeker aangehaalde passussen, er in het gehoorverslag onder meer volgende vragen/antwoorden te lezen zijn:

- Gehoorverslag, bladzijde 8

“U woonde in shia wijk, hebt u ooit vertrouwen gehad in de politie

Er is lijn die noemt warme lijn als wij hen bellen en zeggen ergens wapens of auto's met bommen of ik bedoel terroristische zaken, dan komen ze direct en geven hem een straf

Zelfde vraag

Die warme lijn als belt en je zegt er is iets en arresteren hem en dat is van ministerie van binnenlandse zaken”

- Gehoorverslag, bladzijde 9

“Wat bedoelde u met persoonlijk

Toen hij uit de gevangenis kwam zijn ze ons huis binnengekomen met auto's en ze waren in burger en ze waren in burger en ze zeiden als ik uw zoon zie zal ik hem vermoorden en moeder moest vertrekken

- Gehoorverslag, bladzijde 15

"In welke zin een verassing, zo onverwacht kwam het toch niet

Ze hebben groter beschouwd op niveau van de stam niet verwacht bedreigingsbrief en mij bedreigen

(...)

U gaf voro de pauze aan hoe machtig ze zijn, in welke zin dat u in de gevangenis

Mijn collega's mij overtuigd, verhalen verteld dat ze mensen hebben gearresteerd met wapens en bommen en niet meer uit de gevangenis, ik twijfelde ik dacht ik zal bellen, overtuigden me, niet meer uit de gevangenis, ze zijn sterk die warme lijn, overtuigd zelf incidenten meegemaakt"

- Gehoorverslag, bladzijde 17-18

"Op dvz niets gezegd van naar huis gekomen

Ze zijn gekomen, binnengevallen zelfs en moeder moest vertrekken, ze zeiden niet meer naar wijk mochten komen

Die leden van al al shabij ook leden van andere militie

Zelf uit verschillende milities

Wanneer opgericht

Toen is mosul overgenomen hebben

Wat hebben ze eigenlijk op uw deur geschreven

Gevraagd bloed door de stam"

2.2.2. Artikel 17 §1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt: "De notities van het gehoor zijn een trouwe weergave van de aan de asielzoeker gestelde vragen evenals van zijn verklaringen."

De notities van het gehoor zijn niet alleen dienstig voor de ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om de beslissing te redigeren. Deze notities zijn in voorkomend geval ook essentiële stukken voor andere personen die in hun hoedanigheid (advocaat, rechter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Staatsraad, vertegenwoordiger UNHCR, ...) kennis moeten nemen van de asielmotieven en het relaas dat eraan ten grondslag ligt. De notities dienen derhalve zorgvuldig te worden opgesteld zodat de inhoud van de vragen en antwoorden voor elke bevoegde persoon duidelijk is.

Verzoeker voert aan: "Ten eerste is het verslag minstens op **formeel/stilistisch vlak** niet zorgvuldig opgesteld. Op het eerste zicht hoeft dit niet problematisch te zijn of automatisch te leiden tot een gebrekkig dossier, echter in casu tast dit de goede leesbaarheid en werkbaarheid van het dossier aan, in die zin dat de stilistische gebreken verhinderen dat het feitenrelaas van verzoeker voldoende zeker gereconstrueerd kan worden en bijgevolg onvoldoende tot basis kan dienen voor het maken van een danig belangrijke beslissing. Er wordt immers geen gebruik gemaakt van degelijke interpunctie, noch van grammaticaal correcte volzinnen. Het is niet steeds duidelijk wat of wie precies het onderwerp van de zin is, hetgeen nochtans essentieel is in een gesprek dat in eerste plaats handelt over het vertellen van een relaas, waarbij veel verschillende personages en belangrijke details aan bod komen. Indien niet duidelijk is in het gehoorverslag, naar wie of wat concreet verwezen werd tijdens het gesprek, kan onmogelijk een correcte reconstructie gebeuren van het relaas op basis van dit verslag."

Verzoeker wordt in deze gevolgd door de Raad.

Het is voor de Raad onmogelijk om de veelheid aan onbegrijpelijke zinsconstructies (onder meer door het gebrek aan degelijke interpunctie) te interpreteren zodat hij de inhoud zoals bedoeld door verzoekende partij kan duiden en afdoende beoordelen.

Verzoeker voert terecht de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 december 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS